

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/21/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010029
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa, v trestnej veci proti obžalovanému O. B., nar. X.X.XXXX a spol., pre prečin ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaných O. B., nar. X.X.XXXX, O. B., nar. X.X.XXXX a V. K. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. novembra 2011, sp. zn. 3T/9/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných O. B., nar. X.X.XXXX, O. B., nar. X.X.XXXX a V. K. ako nedôvodné zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 15.11.2011, sp. zn. 3T/9/2011, boli obžalovaní O. B., nar. X.X.XXXX, O. B., nar. X.X.XXXX a V. K., nar. X.X.XXXX uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení dňa 3.4.2010 v čase okolo 05,00 hod. v I. na Ul. O. pred predajňou COOP Jednota, napadli poškodeného F. K., a to tak, že keď kráčal po chodníku, obvinení O. B. st., O. B. ml. a V. K. k nemu pristúpili, a keď sa poškodený otočil, udrel ho O. B. st. päťou do oblasti tváre, na čo poškodený spadol na zem a potom ho spoločne kopali do rôznych častí tela a potom všetci nasadli do osobného motorového vozidla zn. Škoda - nezisteného typu a evidenčného čísla a z miesta činu odišli, čím spôsobili poškodenému F. K. otras mozgu, zlomeninu nosových kostí a podliatiny na tvári, pričom uvedené zranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie a liečenie v trvaní 21 dní, pričom u poškodeného došlo k sťaženiu obvyklého spôsobu života spočívajúceho v sťaženej koncentrácii, a to v prvých 7 dňoch a počas 21 dní v bolestivosti nosa, sťaženému dýchaniu a zvýšenej produkcii hlienov.

Za to boli odsúdení, obžalovaný O. B., nar. X.X.XXXX podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 21 (dvadsaťjeden) mesiacov, obžalovaný O. B., nar. X.X.XXXX podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov a obžalovaný V. K. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienene, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trest s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným O. B. st., O. B. ml. a V. K. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava škodu vo výške 612,83 eur a poškodenému F. K. škodu vo výške 500,- eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním ihneď po vyhlásení napadli obžalovaní V. K., O. B. st. a O. B. ml. a to čo do výroku o vine a treste.

V dôvodoch odvolania obžalovaný V. K. prostredníctvom obhajcu uviedol, že skutkové závery súdu prvého stupňa a z toho vyplývajúce právne závery o jeho vine sú nesprávne. Poukázal na skutočnosť, že spáchanie skutku súd prvého stupňa odôvodňoval s poukazom na výpovede svedkov W. M., W. N., W. E. a poškodeného F. K.. Hoci svedkovia M. a N. v prípravnom konaní výpoveďami zo dňa 13.4.2010 usvedčovali obžalovaných zo spáchania skutku, pri ďalšom výsluchu ešte v prípravnom konaní dňa 18.10.2010 zmenili svoje výpovede, že žiadnu bitku nevideli, pričom dôvodom zmeny ich výpovede je skutočnosť, že v apríli roku 2010 vypovedali na polícii pod nátlakom. Na tomto zotrvali aj v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní. Skutočnosť, že títo dvaja svedkovia spolu s O. B. ml. v čase incidentu nešli okolo pohostinstva Casino, a teda bitku nemohli vidieť, potvrdili aj svedkovia G. L. a M. Q.. Prvotné výpovede svedkov M. a N. sú tiež v rozpore s výpoveďou poškodeného F. K., ktorý uvádzal, že ho napadli traja až štyria útočníci, ktorí vyskočili z osobného motorového vozidla. Pokiaľ poškodený najskôr uvádzal, že V. K. ako útočníka spoznal zo záznamu kamery Mestskej polície v I. podľa spôsobu jeho chôdze, na hlavnom pojednávaní uviedol, že na zázname z kamery môže byť aj iná osoba ako obžalovaný K.. Pokiaľ ide o svedectvo W. E., táto neusvedčuje obžalovaného K., nakoľko z jej výpovede vyplýva, že pri stretnutí po incidente s ňou jej mal K. povedať, že videl ako poškodeného napadli B.. Túto výpoveď svedkyne však obžalovaný K. považuje za nepravdivú, popiera, že by sa s ňou stretol a rozprával, nemal žiadny dôvod na to, aby sa o tomto skutku s niekým zdôveroval. Dôležitou je i výpoveď svedka K., ktorý videl bitku z okna, avšak V. K. medzi útočníkmi nespoznal. Navyše nebol zistený žiadny motív, pre ktorý by mal K. poškodeného napadnúť. V danom prípade sú teda dôkazy na uznanie viny u obžalovaného K. nedostatočné a pochybné a súd mal správne postupovať v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a tohto spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodiť. V prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v otázke viny, obžalovaný považuje aj uložený trest za neprimeraný. Z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený, pričom výkon časti trestu splnil z hľadiska prevýchovy obžalovaného svoj účel. Ak sa obžalovaný skutočne dopustil prejednávaného skutku dňa 3.4.2010, ktorý sa mal stať v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 1T/283/2009 zo dňa 15.12.2009, prichádza u neho do úvahy možnosť upustenia od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 44 Tr.por., ktoré by z hľadiska ochrany spoločnosti a jeho prevýchovy bolo na mieste. Taktiež sú splnené podmienky pre uloženie alternatívneho trestu povinnej práce. Vzhľadom k uvedenému sa domáhal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr.por. tak, že ho spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr.por. oslobodí. Ak však nezruší napadnutý rozsudok v časti výroku o vine, domáhal sa zrušenia výroku o trest s tým, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 44 Tr.zák. upustil od potrestania, prípadne aby mu uložil trest povinnej práce.

Obžalovaní O. B. st. a O. B. ml. svoje odvolanie bližšie písomne neodôvodnili.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupca krajskej prokurátorky navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného V. K. uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava písomných dôvodovo odvolania a navrhol, aby odvolací súd tomuto odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

Obžalovaný V. K. sa pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca a žiadal, aby krajský súd rozhodol v intenciách odvolania.

Obžalovaný O. B. ml. uviedol, že sa cíti nevinný a žiadal, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Obžalovaný O. B. st. uviedol, že sa cíti taktiež nevinný a žiadal spod obžaloby oslobodiť. Ďalej podotkol, že bol s poškodeným pred mesiacom, ktorý uviedol, že si na to poriadne nepamätá a že musel potvrdiť to, čo uvádzal v prvotnej výpovedi.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaných odvolaní obžalovanými odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu, nezistiac pritom chyby odôvodňujúce podanie dovolania a odvolaniami nevytýkané a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam napadnutého rozsudku tvoriacim podstatu súdených prečinov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu ako aj zistenie, že skutok spáchali obžalovaní. Je pravdou, že vo výpovediach jednotlivých svedkov sú rozpory, avšak ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, prvostupňový súd sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. O. B. st. z napadnutia usvedčuje svojimi výpoveďami sám poškodený F. K., ktorý ho nepochybne označil ako útočníka, ktorý na neho zaútočil prvý. Tomuto nasvedčuje aj skutočnosť, na ktorú poukázal súd prvého stupňa, že B. st. sa bol na druhý deň informovať u svedka O. na zdravotný stav poškodeného a to v čase, keď podľa toho, čo obžalovaný B. st. tvrdil, nemal odkiaľ ešte vedieť o napadnutí poškodeného. Navyiac B. st. viezol O. do nemocnice za poškodeným K., kde mu O. odovzdal mobilný telefón nájdený po napadnutí, pričom tento mu priniesol práve B.. Obžalovaných B. ml. a V. K. usvedčujú z napadnutia poškodeného svojimi prvotnými výpoveďami z prípravného konania svedkovia W. N. a W. M., kde zhodne uvádzali, že po tom, čo ako prvý napadol poškodeného B. st., pribehli k nemu aj B. ml. a V. K., ktorí začali taktiež poškodeného kopat'. Pokiaľ ide o výpovede svedkov W. N. a W. M., ktorí neskôr svoje výpovede zmenili a uvádzali, že napadnutie poškodeného nevideli, súd prvého stupňa riadne odôvodnil prečo týmto zmeneným výpoveďami neuveril a naopak s prihliadnutím na ostatné dôkazy a celkové hodnotenie dôkaznej situácie vyhodnotil ako pravdivé ich prvotné výpovede. Odvolací súd sa s takýmto hodnotením ich výpovedí stotožnil a odôvodnenie zmeny výpovede svedka, že ho policajti dlho držali na polícii a bol smädný a hladný, preto im podpísal čo chceli (svedok N.), resp. že ho nikto nenútil podpísať zápisnicu, ale má z policajtov strach (svedok M.), sa javí ako nevierohodné. Napokon aj ďalšie dôkazy a to výpoveď svedkyne E., ktorej sám obžalovaný K. opakovane uvádzal krátko po skutku, že poškodeného mali napadnúť B., tiež výpoveď svedkov K., ktorý popísal postavy a oblečenie útočníkov, nepriamo potvrdzujú, že skutok sa stal a spáchali ho obžalovaní. Lekárskymi správami boli potom preukázané zranenia, ktoré utrpel poškodený pri napadnutí. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa teda majú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odvolací súd v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Taktiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaných odvolací súd nezistil žiadne pochybenie a táto je v rozhodnutí súdu prvého stupňa plne odôvodnená. Obžalovaní svojim konaním uvedeným vo výrokovej časti rozsudku nepochybne naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., pretože inému úmyselne ublížili na zdraví a na mieste prístupnom verejnosti sa dopustil výtržnosti tým, že napadli iného.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného O. B. st. bolo zistené, že v minulosti už stál pred súdom, avšak hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený. Obžalovaný O. B. ml. nebol súdne trestaný a doposiaľ viedol riadny život. V. K. bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 1T 283/09 zo dňa 15.12.2009, právoplatným dňa 21.1.2010, odsúdený za rovnakú trestnú činnosť k súhrnnému trestu odňatia slobody na 9 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, ktorá po započítaní vykonanej časti končila dňa 21.8.2011. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 45/2010 zo dňa 3.3.2010, doručeným obžalovanému dňa 19.3.2010 a právoplatným dňa 15.4.2010, bol opäť za rovnakú

trestnú činnosť odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 11 mesiacov. Výrok o treste tohto trestného rozkazu bol zrušený ďalším trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T 145/2010 zo dňa 14.7.2010, právoplatného 17.8.2010, ktorým bol V. K. uložený pre prečin podľa § 158 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené, poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr.zák. priznal súd prvého stupňa v súlade so zákonom obžalovanému B. mladšiemu, naopak všetkým obžalovaným priťažovalo v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák., že spáchali viac trestných činov a obžalovanému K. navyiac aj to, že už bol za trestný čin odsúdený - § 37 písm. m/ Tr.zák. Preto súd prvého stupňa správne ukladal obžalovanému O. B. st. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 364 ods.1 Tr.zák. upravenej v zmysle § 37 písm. h/, § 38 ods.4 Tr.zák., obžalovanému O. B. ml. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 364 ods.1 Tr.zák. upravenej v zmysle § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr.zák. a obžalovanému K. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 364 ods.1 Tr.zák. upravenej v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods.4 Tr.zák. Pritom výmery uložených trestov a to O. B. staršiemu v trvaní 12 mesiacov odňatia slobody s jeho podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 21 mesiacov, O. B. ml. v trvaní 7 mesiacov s jeho podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov a napokon V. K. v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, sú s prihliadnutím na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ich ukladania u každého z obžalovaných trestom primeraným a bude ním splnený jeho účel. U obžalovaných O. B. st. a O. B. ml. správne súd prvého stupňa s prihliadnutím na osobné relácie skonštatoval, že na ich prevýchovu nie je potrebné pôsobiť nepodmienečným výkonom trestu, pričom boli uložené na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Naopak u obžalovaného K. vzhľadom na jeho doterajší život, predošlé odsúdenia a skutočnosti, že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T 283/09, správne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na ustanovenie § 49 ods.2 Tr.zák. V súlade so zákonom ho na výkon trestu zaradil podľa § 48 ods.2 Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ani preskúmaním výroku o náhrade škody nebolo zistené pochybenie súdu prvého stupňa. Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, si včas a riadne uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 612,83 € z titulu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť F. K. v súvislosti s jeho zraneniami. Taktiež sám poškodený F. K. si uplatnil škodu a to bolestné 500 eur, vo výške bodového ohodnotenia 50 bodov. Preto boli správne všetci obžalovaní podľa § 287 ods.1 Tr.por. zaviazaní spoločne a nerozdielne k povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 612,83,-€ a poškodenému F. K. škodu vo výške 500,-€.

Z týchto dôvodov odvolania obžalovaných O. B. st., O. B. ml. a V. K. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.